

بسم الله الرحمن الرحيم

امروز روز خوبی بود و خوشحالم که در این روز خوب چراغ چهارم را نذر چهل سالگی انقلاب روشن می‌کنم. امروز هم خانم مرضیه‌هاشمی عزیز - خواهر سیاه‌پوست غیرایرانی ما که بی‌شک بر بسیاری از برادران سفیدپوست ایرانی شرف دارد - آزاد شد، و هم فوتبالیست‌های ما چین را بردند، و نه فقط بردند که خیلی هم زیبا بازی کردند.

از خدا می‌خواهم کمک کند تا سیاستمداران و دولت‌مردان ما - به‌جای این‌که ژست بگیرند و برای جمع کردن چند رأی بیشتر، لباس ورزشی بپوشند و عکسشان را در اینستاگرام بگذارند - یاد بگیرند که همچون فوتبالیست‌ها در زمین بازی، در زمین سیاست و اقتصاد، پرتلاش و زیبا بازی کنند. در این صورت، من فکر می‌کنم مردم خطاهایشان را نیز خواهند بخشید و در مصاف با بزرگ‌ترین تحریم‌های تاریخ، هم‌دلانه در کنار آنها خواهند بود.

اما اگر تلاش دولت‌مردان ما در میدان سیاست و اقتصاد، خالصانه و شبانه‌روزی نباشد، یا خدای ناکرده اگر به‌جای آن‌که تمام همتشان را وقف آرمان‌های دینی خود کنند، به فکر آبروی دنیایی خود باشند، یا اگر به‌جای آن‌که سخنان «رهبر دینی» خود را «فصل الخطاب» خود قرار دهند، هوای نفسشان را فصل الخطاب کنند، و از همه بدتر، اگر حواسشان به‌جای کار و تلاش، متوجه منازعات جناحی - به تعبیر قرآن، گرفتار «فشل» - باشند، آنگاه من شک ندارم که این انقلاب در کنار مردمش باقی خواهد ماند، اما این سیاستمداران و دولت‌مردان با ننگ و ذلت از صفحه تاریخ محو خواهند شد.

از دوردست مردی همراه باد و بوران
می‌خواند و بازمی‌خواند این شعر آشنا را
خط می‌خورد فردا از صفحه‌های تاریخ
می‌گفت و پاک می‌کرد از برف رد پا را
کشتی شکستگانیم ای باد شرطه برخیز
باشد که باز بینیم دیدار آشنا را

سیدمحمدروحانی

۹۷/۱۱/۴